

[Arne Melchior]

der er altid kun tale om meget små bøder, så det er faktisk alt for billigt. Så skulle der endelig ske noget med paragraffen, skulle den skærpes som et signal til domstolene om, hvor vigtigt det er.

Må jeg så sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at selvfølgelig skal der være grundige overvejelser, før man beslutter sig. Men det fremgik dog af fru Birthe Rønn Hornbechs ordførertale, at hun og hendes parti i årevis har beskæftiget sig med denne paragraf. Nu har hun altså før gruppemødet i dag haft kendskab til i meget lang tid, at dette forslag ville blive fremsat – og det var altså i 1990 i Venstres gruppe – så det ville være mere naturligt, hvis Venstre i dag var i stand til at sige, at de ikke ønsker at stemme for forslaget.

Fru Birthe Rønn Hornbech kunne ikke engang få sig til at sige, at hun ville stemme blankt, næh, hun holder alle muligheder åbne. Det skuffer mig, og det græder jeg over, for jeg kender fru Birthe Rønn Hornbech. Egentlig har jeg opfattelsen af hende på en lidt anden måde, jeg havde en anden vurdering. Jeg er ked af, at hun ikke kan mande sig op til det, men så er der det gode ved det, at hun ønsker sig et stort flertal, og det bliver da ikke i denne dronnings tid – og gid hun må leve længe – at fru Birthe Rønn Hornbech får et stort flertal, så det vil også yderligere hjælpe Venstre i beslutningsprocessen.

Elisabeth Arnold (RV):

Det virker, som om Fremskridtspartiet vel tidligere i denne debat har hidset sig voldsomt op over, at man får en debat om ytringsfriheden på et højt intellektuelt niveau, synes jeg, som følge af dette forslag.

Jeg synes ikke, Fremskridtspartiet skal have utak for at fremsætte forslaget, uanset at jeg heller ikke synes, at tidspunktet er velvalgt. Men vi får jo altid en god debat om sammenstødet mellem ytringsfrihed og injurier og racismelovgivningen og de paragraffer, vi taler om her, ved disse lejligheder, og det synes jeg ikke gør noget. Det er trods alt her, vi skal diskutere disse ting, og det er godt, vi får lejlighed til det en gang imellem, så det hele ikke drukner i tekniske detaljer, men at vi også kan diskutere principper en gang imellem.

Fremskridtspartiet har gjort sig umage med at finde citater fra forskellige partier i deres be-

mærkninger til lovforslaget. Der er citater fra en prominent socialdemokrat, der er citater fra Det Konservative Folkeparti og citater fra fru Birthe Rønn Hornbech. Der er også citater nævnt tidligere i debatten, at der har været SF'ere, der har udtalt sig til fordel for at afskaffe denne paragraf. Jeg skal ikke gøre mig til gloriepudser og sige, at der aldrig har været nogen Radikale, der har udtalt sig om afskaffelse af denne paragraf – det vil jeg ikke udelukke at der har være – men jeg ved i hvert fald, at jeg ikke har gjort mig til talsmand for ophævelse af denne paragraf.

Jeg har tidligere udtalt, at den i virkeligheden burde strammes, for paragraffen anvendes nemlig ikke ret meget. Det kan skyldes tre ting. Det kan skyldes, at folk ikke mener disse racistiske ting og aldrig ville drømme om at udtale dem, og at der derfor ikke er nogen grund til at rejse sager.

Det kunne også skyldes, at anklagemyndigheden var for slap og ikke tog sig sammen til at rejse nogle sager, hvor der faktisk havde været grund til det.

Endelig kunne det betyde, at paragraffen faktisk virkede ved sin tilstedeværelse, så folk var klar over, at her gik der en grænse, som Folketinget havde sat, og den måtte man ikke overskride, for så var man ude på blød grund.

Jeg vil foretrække at fortolke det som den sidste udlægning og sige, at paragraffen har en funktion. Jeg tror godt, den kunne blive skærpet, men jeg ønsker den under ingen omstændigheder afskaffet, og Det Radikale Venstre vil stemme imod, hvis det skulle komme så vidt, at dette forslag kommer til afstemning.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Heller ikke Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget, og jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold i, at det, at vi har paragraffen, nok lægger en dæmper på, hvad der ellers kunne ske.

Jeg tror også, at vi skal passe lidt på, når vi taler om racisme, for man er ikke racist, fordi man har en eller anden opfattelse af nogle bestemte mennesker; det er man først, i det øjeblik man begynder at genere de mennesker og ikke tolererer, at de er der, og ikke accepterer, at de også kan have en holdning. Det drejer sig jo nemlig om, at vi lærer at respektere hinanden og forstå hinanden. Og det gælder jo ikke bare, om man har en anden hudfarve eller en